

tre-fire Aar siden vilde Balduin Hansens Valg have været fuldkommen sikkert . . . Det gør mig ondt for ham. Han har gjort et stort Arbejde, og Mandatet var jo længe lovet ham; men som Forholdene nu stiller sig, anser jeg hans Kandidatur for haabløs. Og veed De, hvem der modarbejder ham?»

»Nej.«

»Tyrstrup! Jeg veed det nu med Sikkerhed. Balduin Hansen skal engang have haft en Konflikt med sine gejstlige Foresatte, og denne gamle Affære har Præstepartiet nu gravet op for at benytte den imod ham i Valgagitationen. Derfor vil Tyrstrup ikke have ham. Det tegner Manden, som han nu er bleven! Det er den nye Kurs, der skal styres! Han vil etablere et Jovialitetens Tusindaarsrige, hvor alle Modsætninger forliges efter den gamle, prøvede Maksime: Sammenrottelse gør stærk!«

»Og nu vil De altsaa forsøge at faa min Brodersøn valgt i Stedet for?«

»Ham eller en anden! Blot en fuldt ud paalidelig Mand, hvis Valg kan gennemføres. Balduin Hansen har jeg, ærlig talt, heller ikke selv brudt mig syndelig om. Han er saa fuld af vidtløftige Ideer og har saa mange Særinteresser. Og jeg sætter ikke Pris paa Politikere med Særinteresser.«

»Men jeg begriber ikke, Enslev, hvor De kan tænke